

SAMOEVALVACIJSKO POROČILO
OTROŠKEGA VRTCA AJDOVŠČINA
za šolsko leto 2019/2020

Samoevalvacijsko poročilo Otroškega vrtca Ajdovščina je oblikovano na podlagi določil 48. in 49. člena ZOFVI (Ur. l. RS 16/07 – UPB5, popr. 36/08), priporočil Šole za ravnatelje za pripravo poročila, ki temelji na zasnovi in spremljavi uvedbe sistema ugotavljanja in zagotavljanja kakovosti vzgojno-izobraževalnih organizacij.

Obravnavano je bilo na Vzgojiteljskem zboru v spletnem okolju MS Teams dne 24. 11. 2020, predstavljeno na korespondenčni seji Sveta staršev od 27. 10. 2020 od 13.00 do 03. 11. 2020 do 13.00 in obravnavano ter potrjeno na Svetu zavoda, dne 03. 12. 2020 v spletnem okolju MS Teams.

1. PREDSTAVITEV VRTCA

Otroški vrtec Ajdovščina je samostojen javni zavod za izvajanje predšolske vzgoje, ki deluje na območju dveh občin soustanoviteljic, občine Ajdovščina in Vipava. Deluje v sklopu mreže enotnega sistema javnih vrtcev v Republiki Sloveniji.

Svojo dejavnost in javno službo izvaja na podlagi temeljnih ciljev in nalog predšolske vzgoje, ki jih določajo Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-UPB5, Ur. l. RS, št. 16/07, popr. 36/08), Zakon o vrtcih (ZVrt, Ur. l. RS, št. 100/05, - UPB2, 25/08) in Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Otroški vrtec Ajdovščina, (Ur.l. RS št. 24/2014).

Vrtec zagotavlja vzgojo in varstvo predšolskih otrok, v redne oddelke so vključeni tudi otroci s posebnimi potrebami.

V šolskem letu 2019/2020 smo izvajali samo celodnevni program predšolske vzgoje na štirinajstih lokacijah. Vrtec je obiskovalo okrog 1000 otrok. Poslovali smo v 56 oddelkih, od tega je bilo 19 oddelkov prvega starostnega obdobja in 31 oddelkov drugega starostnega obdobja. Imeli smo tudi 6 kombiniranih oddelkov.

V našem vrtcu se trudimo krepiti in spodbujati profesionalni razvoj zaposlenih. Zato v načrtu strokovnih izobraževanj že nekaj let izvajamo program za celoten strokovni kader v zavodu. V šolskem letu 2014/2015 smo se vključili v izobraževanje Šole za ravnatelje »Usposabljanje za samoevalvacijo«, da bi pridobili veščine in znanja za krepitev in spodbujanje zaposlenih na področju samorefleksije, kar seveda pripomore k skrbi posameznika za svoj profesionalni razvoj. Oblikovali smo Tim za samoevalvacijo, ki šteje štiri člane, tri strokovne delavke, četrti član pa je ravnateljica. Tim se je udeleževal izobraževanj na Šoli za ravnatelje ter nato v kolektivu izvajal delavnice po metodah in pristopih izboljšanja kakovosti dela. V sam proces samoevalvacije se je vključil celoten kolektiv strokovnih delavcev in je potekal dve šolski leti. Na naših strokovnih srečanjih smo razpravljali o prednostnih ciljih, o kazalnikih kakovosti, o metodah, kako izboljšati svoje delo ter skupno napredovati. Glavni cilj procesa samoevalvacije pa je bil izboljšati odgovornost vseh zaposlenih do načrtovanja, spremljanja in vrednotenja našega dela.

Z izobraževanji in strokovnimi srečanji smo po dveh letih delo zaključili. Strokovni delavci samostojno uvajajo izboljšave v proces vzgoje in izobraževanja po vnaprej pripravljenih akcijskih načrtih in svoje delo evalvirajo. Tim za samoevalvacijo pa skrbi za pripravo akcijskih načrtov, nudi pomoč strokovnim delavcem, kadar jo potrebujejo, ima nalogo motivatorja ter svetovalca, kadar se pri posameznem strokovnem delavcu pokaže želja oziroma potreba po sodelovanju in nasvetih ali podpori. Ob zaključku šolskega leta tim zbere evalvacijske podatke dosežkov otrok na izbranih ciljih izboljšav v sklopu akcijskega načrta in pripravi skupno poročilo.

2. NAČRTOVANJE, IZVEDBA IN SPREMLJANJE DOSEGANJA ZASTAVLJENIH CILJEV IZBOLJŠAV

2.1. Predstavitev področja kakovosti in prednostnih ciljev

Z začetkom šolskega leta 2018/19 smo pričeli uvajati izboljšave novega triletnega akcijskega načrta.

Glede na analizo predlogov opazamo in smo v večini enotni, da so otroci usmerjeni večinoma sami vase, v svoje potrebe in želje. Pri sobivanju z vrstniki v skupini se kažejo težave pri medsebojnemu sodelovanju, dogovarjanju, reševanju konfliktov, strpnosti, pomoči drug drugemu, sprejemanju drugačnosti... Omenjene težave so zagotovo posledica modernega, hitrega tempa življenja, zgleda odraslih, naravnosti v širši družbi.

Na podlagi idej, predlogov, želja in potreb strokovnih delavcev smo prednostno prepoznale in določile nove cilje za področje znanja in spretnosti otrok in odnosov, prepričanj in vrednot otrok.

V sklopu svetovalne storitve, s katero smo pričeli v šolskem letu 2018/2019 tudi na podlagi priporočil po izvedenem izrednem inšpekcijskem nadzoru, smo v triletni načrt izboljšav za področje krepitve odnosov, prepričanj in vrednot pri otrocih dodali cilj s področja izvajanja rutine prehranjevanja. Na nivoju celotnega vrtca se na področju rutine prehranjevanja trudimo izboljševati svoje pedagoške pristope in načela, jih nadgrajevati ter tudi redno evalvirati.

Poskušamo osvetliti priložnosti, ki jih rutinske dejavnosti nudijo za spodbujanje različnih vidikov otrokovega razvoja in učenja ter poskušamo povečati pozornost strokovnih delavcev k večji pozornosti na pomen načrtovanja, ustrezne izvedbe in evalvacije rutine prehranjevanja.

V lanskem šolskem letu smo oblikovali Tim za samoevalvacijo prehrane, kjer smo se srečevali vzgojitelji, vzgojitelji pomočniki prvega in drugega starostnega obdobja, svetovalna služba in vodstvo našega vrtca. V ta razširjeni tim smo vključili še dodatnih 10 članov, tako da je v procesu evalvacije rutine prehranjevanja in priprave usmeritev oziroma smernic skupaj najprej v timu delovalo 14 strokovnih delavcev. Na podlagi ankete smo najprej ugotavljali dejansko stanje na področju rutine prehranjevanja na nivoju celotnega vrtca. Na delavnicah smo nato evalvirali obstoječe stanje in pripravili smernice za rutino prehranjevanja. Obiskala nas je tudi svetovalka Zavoda za šolstvo, gospa Tamara Malešević, s katero smo obravnavali standarde, kazalnike in opisnike. Gospa Tamara nas je vodila skozi proces nastajanja dokumenta skupaj s svetovano delavko, gospo Jano Blažko. Nastal je dokument Smernice izvajanja rutine prehranjevanja v Otroškem vrtcu Ajdovščina, ki bo v pomoč strokovnim delavcem pri organizaciji prehranjevanja.

S področja znanj in spretnosti otrok smo v šolskem letu 2019/2020 spremljali cilj:

- Otrok v vsakdanji komunikaciji sodeluje z sovrstniki in odraslimi (poslušaj jezik, zna primerno uporabljati neverbalno in verbalno komunikacijo, uči se primerne in kulturne komunikacije, različnih stilov v komunikaciji...).

S področja odnosov, prepričanj in vrednot otrok pa smo spremljali dva cilja izboljšav:

- Razvijanje medsebojnega spoštovanja (uporaba vljudnostnih izrazov, krepitev strpnosti, sprejemanje drugačnosti, pomoč drugim...).
- Razvijanje umirjenega, kulturnega in zdravega načina prehranjevanja ter samostojnosti in samoregulativnosti pri prehranjevanju.

Glede na naše izkušnje, opažanja in priporočila smo cilje prepoznali kot zelo pomembne in menimo, da je pri uresničevanju le-teh potreben čas, doslednost, vztrajnost tako nas kot staršev skozi daljše časovno obdobje.

Akcijski načrt, ki je bil oblikoval za triletno obdobje smo tako dopolnili. Iste cilje smo uresničevali v obeh starostnih obdobjih, pri čemer smo zastavili različna merila spremljanja za prvo in drugo starostno obdobje.

2.2. Načrtovanje, izvedba in spremljanje doseganja zastavljenih ciljev

Dejavnosti, s katerimi smo dosegali izboljšave, so bile iste za obe starostni obdobji. Merila pa so bila različna.

Vsak tandem je v svoji skupini izvajal različne dejavnosti za doseg izboljšav, opazoval in analiziral dejavnosti.

V akcijskem načrtu smo opredelili, da bomo dosežke otrok spremljali dvakrat v letu, v oktobru 2019 in maju 2020. V vmesnem obdobju smo si zastavili, da bomo otrokom ponujali čim več različnih dejavnosti, s katerimi bomo izboljšali izbrane cilje.

Zaradi izrednih razmer v preteklem šolskem letu (epidemija Korona virusa) smo potek uvajanja izboljšav na zastavljenih ciljeh prilagodili nastali situaciji. Prvo opazovanje je bilo izvedeno po načrtu. Drugo opazovanje je bilo izvedeno v juniju samo pri otrocih, ki so se po epidemiji vrnili nazaj v vrtec. Po koncu epidemije se veliko otrok ni več vrnilo v vrtec do jeseni.

S področja učenja in poučevanja smo si v prvem starostnem obdobju izbrali naslednje dejavnosti:

- poslušanje pravljice, zgodbice, dramatizacija, poslušanje drug drugega, deklamacije,
- skladnost verbalne in neverbalne komunikacije,
- igre vlog.

V drugem starostnem obdobju smo si izbrali naslednje dejavnosti:

- poslušanje pravljice, zgodbice, dramatizacija, poslušanje drug drugega, deklamacije,
- skladnost verbalne in neverbalne komunikacije,
- igre vlog.

S področja odnosov, prepričanj in vrednot smo si v prvem starostnem obdobju izbrali naslednje dejavnosti:

- dnevna rutina,
- igra vlog (kotiček dom in družina, igra z dojenčki, kuhanje, trgovina),
- socialne igre,
- lutka na obisku, sodelovanje pri izdelavi pogrinjkov.

V drugem starostnem obdobju smo si izbrali naslednje dejavnosti:

- pozdravljanje ob prihodu in odhodu,
- rutina prehranjevanja (malica kosilo),
- dežurstvo,
- igre vlog (kotiček dom, družina, igra z dojenčki, kuhanje...),
- socialne igre,
- lutka na obisku,
- izdelovanje pogrinjkov.

Merila smo si zastavili na način, da smo pri posameznih dejavnostih merili dosežke s štejetjem in opisnim spremljanjem.

Merila za prvo starostno obdobje za oba cilja:

- število otrok, ki samostojno pristopi k aktivnosti,
- število otrok, ki se ustrezno aktivno verbalno/neverbalno odziva.
- število otrok, ki aktivno sodeluje pri igri.

Opis vedenja otrok glede:

- uporabe vpljudnostih verbalnih in neverbalnih odzivov,
- sodelovanja pri igri in drugih dejavnostih,
- upoštevanja pravil kulturnega in zdravega prehranjevanja (samostojnost pri hranjenju, sedenje pri mizi, okušanje različne hrane, čas čakanja, vzdušje med obroki).

Merila za drugo starostno obdobje za oba cilja:

- število otrok, ki aktivno posluša, ki sodeluje pri aktivnostih (posluša zgodbico...),
- število otrok, ki zmore smiselno obnoviti vsebino (ob ilustracijah, ob podvprašanjih, pogovoru...),
- število otrok, ki ponotranji nauk zgodbice, pravljic (nauk uporablja v vsakdanjem življenju),

Opis vedenja otrok glede:

- uporabe vpljudnostih verbalnih in neverbalnih odzivov,
- samostojnega reševanja konfliktov,
- upoštevanja pravil kulturnega in zdravega prehranjevanja (aktivno sodelovanje otrok pri prehranjevanju, možnost izbire znotraj jedilnika, čas čakanja, vzdušje med obroki).

Dejavnosti smo načrtovano izvajali vsakodnevno, preko vodenih dejavnosti, skozi dnevno rutino in preko igre.

Vsak tandem je izvajal dejavnosti uvajanja izboljšav, opazoval in beležil napredek otrok pri posameznem cilju, si izdelal svoje opazovalne liste (ček liste), beležil rezultate in ob koncu šolskega leta pripravil evalvacijsko poročilo za svojo skupino.

V dnevno skico smo dodali še dodaten prostor za zapis posebnosti dnevne rutine.

3. REZULTATI

3.1. Ovrednotenje doseganja zastavljenih ciljev

Otroci so na področju vseh treh ciljev napredovali. Izboljšave so dosegali glede na prvotno stanje in v okviru lastnih zmožnosti. Strokovni delavci smo si prizadevali, da smo otroke primerno motivirali, spodbujali k aktivnemu izvajanju dejavnosti, jim omogočali večkratne ponovitve izvajanja na različne načine, dosledno spremljali in beležili njihove dosežke in otroke pohvalili.

Vsi strokovni delavci smo enotnega mnenja, da s svojim lastnim zgledom veliko pripomoremo k napredku otrok. Zavedamo se, da je najpomembnejša sama pot, ki jo prehodimo do izbranega cilja.

Na doseganje zastavljenih ciljev je vplivala razvojna stopnja otroka, izkušnje, motivacija, koncentracija in število otrok, sodelovanje staršev, pohvala, vztrajnost, razpoloženje otrok, odsotnost otrok, potrpežljivost strokovnih delavcev in otrok, kadrovske menjave ali odsotnosti strokovnih delavcev, v tem šolskem letu pa še posebne razmere zaradi epidemije.

Opažamo, da so velike razlike znotraj istega starostnega obdobja. Enoletniki se odzivajo več neverbalno, že dvoletniki pa lahko na svoj način ubesedijo vljudnostne izraze. Opažamo velike razlike pri otrocih na vseh področjih opazovanja in spremljanja, ki so obiskovali vrtec od enajstega meseca naprej, kot pri tistih, ki so se vključili kasneje v vrtec. Velik izziv so tudi otroci, ki prihajajo iz tuje govorečih družin in ne razumejo slovenskega jezika.

Vsi smo enotnega mnenja, da so pomembni tako zgled in spodbude strokovnih delavcev kot tudi staršev. Opažamo, da se mlajši otroci še več učijo po zgledu odrasle osebe kot starejši. Pri starejših otrocih pa je zaznati več nasprotovanja ali celo kljubovanja mnenju odraslega in se zaradi takega vedenja ne odzovejo več toliko na naše spodbude.

Vrtec je okolje, kjer se spodbuja uporabo kulturnih izrazov in kjer jih otroci tudi znajo pravilno uporabljati. Opažamo pa, da nekaterim staršem niso pomembne iste vrednote kot so nam in jih pri njihovih otrocih spodbujamo, negujemo (vljudnostni izrazi, pozdravljanje, spoštovanje), zato otroci kulturne izraze uporabljajo samo v vrtcu, ne pa tudi ob prisotnosti staršev. V kolikor starši ne dajejo velikega pomena spoštovanju do soljudi, jim po takem zgledu in vzgoji sledijo tudi otroci. Ne glede na odzive staršev pa imamo v vrtcu moralno odgovornost, da otrokom privzgamemo omenjene vrednote.

Ob poslušanju zgodbic in pravljic tudi opažamo razlike znotraj istega starostnega obdobja. Otroci rabijo veliko slikovnih spodbud, igranih prizorov, dramatizacij, predvidevamo tudi, da so razlike med otroki pogojene predvsem zato, če doma skupaj s starši prebirajo slikanice ali pa ne.

V začetku šolskega leta smo veliko pozornosti namenili rutini prehranjevanja, pri čemer smo otroke spodbujali k samostojnosti (dežurstva, pomoč pri delitvi pribora, skodelic, delitvi hrane, brisanju miz, pometanju, pospravljanju posode za seboj...). Ko smo se po epidemiji vrnili nazaj v vrtece smo se morali držati priporočil NIJZ, kar je pomenilo, da so bile dejavnosti s področja prehranjevanja precej omejene.

Dejavnosti preko katerih smo dosegali izboljšave ciljev so bile pestre in zanimive. Primeri dobre prakse:

- gledališče kamišibaj,
- lutkovne igre in dramatizacije,
- obiski knjižnic,
- uporaba slikopisov,
- bralni projekt Bralček Palček, Cici bube,
- tabla, aplikati s pravili,
- izdelovanje pogrinjkov,
- vazice na mizah,
- označevanje miz,

- dobrodelno zbiranje igrač za pediatrični oddelek Šempetrske bolnišnice in Rdeči križ Ajdovščina,
- projekt pisanja srčnih pisem za male borce,
- projekt NIJZ – Zdravje v vrtcu,
- fleksibilni zajtrk,
- poslušanje logopedskih pravljic.

3.2. Samoevalvacija za področje znanja in spretnosti otrok

Govor je v prvem starostnem obdobju še v fazi razvoja. Veliko je bilo neverbalne komunikacije. Sprva so otroci komunicirali le z vzgojiteljicami, šele kasneje pa je stekla tudi komunikacija otrok z vrstniki. S pomočjo različnih in pestrih dejavnosti smo bogatili otrokovo besedišče. Govor je bil tudi razvojno pogojen, potekal je različno od otroka do otroka. Velik pomen imamo v tej fazi razvoja govora strokovni delavci, ki otrokom pripovedujemo, se z njimi igramo, jim pojemo, beremo, jih poslušamo. Otrokom damo vedeti, da so pomembni in da je njihova neverbalna in kasneje verbalna komunikacija za nas pomembna. S tem smo zgled tudi ostalim otrokom. Opažamo, da si strokovni delavci vzamemo čas za vsakega posameznika v času nege (previjanja, sedenje na kahlici). V tem času tudi otroci bolje sodelujejo v pogovoru, saj gre za individualno situacijo. Več individualnih pogovorov izvedemo tudi v času po počitku, ko se otroci postopno prebujajo, ko so otroci umirjeni, v skupinah je tišina.

Otroci so radi posegali po slikanicah in knjigah, ki so jih imeli vedno na razpolago. Ravno preko knjig, slikanic, opisovanj in pripovedovanj odraslega otroku, se je govor hitreje razvijal. Na željo otrok smo iste zgodbice večkrat ponavljali, šele nato so otroci sodelovali pri obnovi zgodbice tako, da so ponavljali posamezne besede. Slike so bile velika pomoč, da so predmet na sliki poimenovali, ubesedili. Komunikacija je bila bolj izrazita in opazna pri igri v kotičkih, ko se je pojavljala skupinska igra in s tem tudi potreba po sodelovanju in dogovarjanju.

Opažamo velike razlike med otroki, ki so stari od enega do dve leti in otroki, ki so stari od dve do tri leta. Pri prvih je koncentracija in pozornost zelo kratkotrajna. Potrebujemo veliko spodbud in motivacije s strani strokovnih delavcev in veliko ponavljanja in utrjevanja istih vsebin skozi daljše časovno obdobje.

Opažamo, da starejši otroci znotraj prvega starostnega obdobja lažje sledijo in je pozornost nekoliko daljša. Opažamo, da se govor v tem obdobju šele razvija, ni še čist in tekoč.

Glede na rezultate lahko trdimo, da je ob prvem opazovanju približno četrtnina otrok prvega starostnega obdobja aktivno poslušala in sodelovala pri aktivnostih. Ob zadnjem opazovanju so aktivno poslušale in sodelovale dobre tri četrtine otrok. Strokovne delavke opažamo, da se otroci hitreje učijo jezika v heterogenih skupinah, saj se učijo tudi od sovrstnikov preko zgleada. Ob prvem opazovanju se je večina otrok odzivala neverbalno, ob zadnjem opazovanju pa večina verbalno.

V drugem starostnem obdobju ima večina otrok že čist govor, z izjemo posameznih otrok, ki še ne izgovarjajo posameznih glasov. Opažamo, da ima veliko otrok težave

pri izgovorjavi sičnikov in šumnikov ter glasu r. Tudi otroci, ki prihajajo iz tuje govorečih družin, imajo težave na področju jezika.

Otroci so lahko pozorni dalj časa in sledijo daljšim zgodbicam, pravljicam, dramatizacijam in vodenim pogovorom.

Ob vodenih pripovedovanjih ali pogovorih opažamo, da so otroci premalo strpni. Potrebovali so veliko vaje in različnih pristopov, da so se naučili strpnosti pri poslušanju in govoru (govori le tisti, ki ima lutko, mikrofona, tisti, ki dvigne roko...). Slušna pozornost je pri veliki večini otrok zelo slaba. Otroci niso zbrani, so raztreseni. Ugotavljamo, da potrebujejo individualna navodila in usmeritve ter veliko ponavljanja navodil.

Opazili smo, da je samostojno iskanje nauka zgodbe za predšolskega otroka še težko. Le malo jih lahko samostojno izlušči sporočilo in ga tudi ponotranji. Večina jih rabi spodbude, podvprašanja in vodenje skozi pogovor. Opažamo, da je rezultat odvisen od same zgodbe, pravljice, saj ene vsebine otroke bolj pritegnejo kot druge.

3.3. Samoevalvacija za področje odnosov, prepričanij in vrednot otrok

V prvem starostnem obdobju je govor v fazi razvoja, zato so se otroci povečini odzivali neverbalno.

Sprva so potrebovali spodbude pri pozdravljanju. Učili so se prek zgleda strokovnih delavcev in staršev. Pozdravljali so neverbalno (pomahajo, se posmejejo, pokimajo...). Opažamo, da se najmlajši otroci zelo hitro odzivajo neverbalno. Ob zadnjem opazovanju se je situacija izboljšala, ko se je verbalno odzvala že večina otrok.

V drugem starostnem obdobju so otroci že zelo samostojni, vendar še vedno potrebujejo zgled in spodbudo odraslega. Posluževali smo se različnih slikopisov, ki so otroke, pa tudi starše, spominjali in nagovarjali na pozdravljanje.

Posluževali smo se različnih pravljic preko katerih so otroci spoznavali uporabo besed prosim, hvala, oprost. Vse besede smo uporabljali dnevno, preko vodenih aktivnosti in dnevne rutine.

Glede na opazovanja v drugem starostnem obdobju lahko trdimo, da je ob prvem opazovanju samostojno pozdravilo zelo malo otrok. Ob zadnjem opazovanju se je stanje izboljšalo, večina otrok je še vedno pozdravilo le ob spodbudi. Opažamo, da še vedno potrebujejo spodbudo odraslega.

V vrtcu dnevno utrjujemo uporabo vljudnostnih izrazov. Po epidemiji, ko smo se vrnil v vrtnice, smo opazili, da se je stanje z uporabo vljudnostnih izrazov močno poslabšalo. Predvidevamo, da starši doma niso bili tako dosledni, kot smo strokovni delavci v vrtcu.

V večini skupin imamo vključene otroke s posebnimi potrebami. To je dobro izhodišče za navajanje otrok na sprejemanje drugačnosti na konkretni ravni. Pridobivajo izkušnje medsebojne pomoči in spodbujajo drug drugega. Pozitivno smo presenečeni nad sprejemanjem drugačnosti. Otroci sprejmejo medse vse otroke, imajo dobro razvito empatijo, drugačnosti se ne posmehujejo. Predvidevamo, da je to posledica integracije otrok s posebnimi potrebami v naše skupine in tudi sodelovanja s CIRIUS-om, VDC-jem, OŠ PP.

Otroci prvega starostnega obdobja, sploh novinci imajo na področju prehranjevanja še veliko težav. Določene težave so seveda razvojno pogojene, velika večina pa

izkušensko. Predvidevamo, da jih doma starši hranijo, ni jim potrebno sedeti za mizo, ne znajo uporabljati pribora, piti s skodelice, dovoljeno jim je packanje in igranje s hrano...

Pri prehranjevanju torej v vrtcu začnemo graditi od začetka. Otroci s spodbudami hitro pridobijo veščine samostojnega hranjenja. Pri hranjenju vsi potrebujejo še slinčke. Pri obrokih jedo samo z žlico. Spodbujamo jih, da grizejo skorjice. Naša vloga je pri najmlajših zelo pomembna, saj moramo biti dosledni, vztrajni, če želimo ustvariti umirjeno in kulturno okolje pri prehranjevanju. Samoragulativnost pri najmlajših še ni razvita, zato otroci včasih želijo dodatek, ki ga v resnici ne morejo več pojesti.

Napredek je bil tekom leta velik in opazen. Vsi otroci so napredovali in bili uspešni pri samostojnem hranjenju. Nekateri niso več potrebovali slinčka. Po vrnitvi v vrtec po epidemiji so bili uspešni tudi pri pospravljanju za seboj po obrokih, ko so pospravili svoj krožnik in skodelico. To smo namreč kljub ukrepom postopoma začeli nazaj izvajati.

Vse leto smo otroke spodbujali k poskušanju novih jedi, vendar na tem področju ne opažamo sprememb. Določeni otroci ne jedo zelenjave ne glede na spodbude strokovnih delavcev. Pri sadju teh težav ne opažamo toliko. Tudi na tem področju smo zgled otrokom, naša naloga je, da jih navdušujemo nad pripravljeno hrano.

Otroci drugega starostnega obdobja so na področju rutine prehranjevanja veliko pridobili. Veliko je bilo seveda odvisno tudi od pripravljenosti strokovnih delavcev. Na žalost pa so ravno ti otroci z vidika samostojnosti izgubili priložnost za utrjevanje, razvijanje in pridobivanje novih izkušenj, ko smo se po epidemiji vrnili nazaj v vrtec.

V začetku šolskega leta so v skupinah povečini uvedli dežurstva in dežurnim otrokom dodelili naloge, ki smo jih tekom leta postopno dodajali, dopolnjevali, nadgrajevali. Pri hranjenju so otroci uporabljali pribor pri vseh obrokih. Namaze so si mazali sami. V primerjavi z najmlajšimi imajo starejši otroci v večini že razvit občutek za samoregulativnost. Zmorejo in znajo povedati, kaj bodo jedli in koliko. Upoštevali smo možnost izbire. Ne glede na to, pa smo jih vedno spodbujali k poskušanju nove hrane. Večina otrok je prihajala k vozičku po hrano, kjer so povedali, kaj bodo jedli in koliko. Dežurni so v večini delili pribor, točili pijačo in delili skodelice, zaželeli dober tek. Po obrokih so otroci sami pospravili krožnike, skodelice in pribor. V skupinah so imeli določena pravila, kako so prehajali od mize k pospravljanju in nato v umivalnico. Opažamo, da otroci največ spodbud in usmeritev potrebujejo ravno na področju kulture prehranjevanja (preglasen govor, packanje s hrano, igra s hrano). Skrbeli smo, da so otroci ob prehodih čakali minimalno. Ob pravilni organizaciji nam je to tudi uspelo. Ravno na področju prehranjevanja beležimo velik napredek otrok. Žal pa smo po vrnitvi morali ravno rutino prehranjevanja močno spremeniti, pri čemer je postala vloga otroka in njegova samostojnost minimalna.

4. USMERITVE IN UKREPI

4.1. Usmeritve in ukrepi za naslednje šolsko leto

Pomembno se nam zdi, da smo strokovni delavci proces samoevalvacije spoznali kot nujen za skrb za kakovostno izvajanje svojega dela in uvajanje sprememb, v kolikor so te potrebne. Sam način spremljanja in beleženja dosežkov otrok smo sprejeli in

ponotranjili. Strinjamo se, da je sistematično opazovanje in beleženje koristno, saj nam nudi pregled nad dosežki vsakega otroka v skupini, kar smo lahko uporabili tudi kot pripomoček na pogovorni uri s starši, pa tudi nad učinkovitostjo lastnih pedagoških pristopov. Delo, povezano z izbranimi cilji izboljšav je pripomoglo k boljšemu sodelovanju v tandemu, saj smo probleme reševali skupaj, se o njih pogovarjali in iskali primerne rešitve. Poleg otrok, v procesu samoevalvacije spremljamo tudi samega sebe, še bolj poglobljeno iščemo nove izzive in osebno rastemo.

Akcijski načrt za novo šolsko leto je že oblikovan. Glede na sprotne opazovanja, potrebe in težave s katerimi se vsakodnevno srečujemo pri svojem delu, glede na priporočila NIJZ pa dopuščamo možnost spremembe ciljev izboljšav.

Poročilo pripravil:
Tim za samoevalvacijo
Otroškega vrtca Ajdovščina

Predsednica Sveta
Otroškega vrtca Ajdovščina
Nina Koren